Mały Mojżesz w koszyku

Wyjście z Egiptu, Dekalog i szabat • Wj 2:1–10

Myśl przewodnia

Małe dziecko jest cenne i potrzebuje troski dorosłych.

Opowieść i opracowanie dla uczestnika

Izraelici mieszkali w Egipcie. Urodził się tam chłopiec. Jego mama bardzo się o niego troszczyła.

Mama przygotowała specjalny koszyk i bezpiecznie ułożyła w nim niemowlę. W pobliżu czuwała siostra chłopca.

Koszyk dostrzegła córka faraona. Zobaczyła dziecko i postanowiła mu pomóc. Siostra chłopca podeszła do niej. Dzięki temu opowieść kończy się troską o maluszka.

Mama i siostra Mojżesza troszczyły się o małe dziecko. W opowieści ważna jest także kobieta, która znalazła je i pomogła mu. Maluch potrzebuje opieki, miłości i ochrony. Jeśli dziecko coś niepokoi, ma prawo powiedzieć o tym opiekunowi. Na lekcji nie odgrywamy sytuacji niebezpiecznych, związanych z wodą.

Chłopiec otrzymał imię Mojżesz. Biblia pokazuje, jak wiele osób otoczyło go opieką. My także możemy pomagać małym i słabszym, a gdy potrzebujemy wsparcia, zwracać się do odpowiedzialnej osoby dorosłej.

Cele lekcji

- Rozpoznaje Mojżesza i jego opiekunów.
- Nazywa potrzebę opieki nad dzieckiem.
- Wie, że po pomoc zwraca się do zaufanego dorosłego.
- Odpowiada na pytanie kontrolne: Kto może pomóc małemu dziecku?

Przebieg zajęć

Powitanie i pokaz — 3 min

Pokaż obraz koszyka i dziecka: „Co potrzebne jest niemowlęciu?”.

Biblijna opowieść — 5 min

Lektura Wj 2:1–10. Od dziejów rodziny Józefa przechodzimy do opowieści o Izraelitach w Egipcie, którzy po wielu latach stali się ludem poddanym uciskowi.

Rozpoznajemy i nazywamy — 5 min

Wskaż kolejno: mama, siostra, córka faraona. Zapytaj, kto zadbał o chłopca.

Zabawa oraz karta — 6 min

Ułóżcie z dużych klocków „koszyk” bez wkładania do niego prawdziwego dziecka. Narysujcie przy koszyku trzy postacie pomagających osób.

Spokojne zakończenie — 3 min

Powiedz: „Gdy potrzebuję pomocy, wołam zaufanego dorosłego”.

Ćwiczenie uzupełniające

Ułóż duże obrazki: dziecko, koszyk na suchym podłożu, opiekunka.

Pytania i propozycje odpowiedzi

Kto był w koszyku?

Mały Mojżesz.

Kto mu pomagał?

Mama, siostra i córka faraona.

Do kogo ty możesz zwrócić się po pomoc?

Do znanej, bezpiecznej osoby dorosłej.

Kto może pomóc małemu dziecku?

Zaufani dorośli, którzy troszczą się o jego bezpieczeństwo.

Pomoce dydaktyczne

• duży rysunek koszyka

• trzy kartoniki postaci

• klocki o dużych rozmiarach

• grube kredki

Wskazówki biblijne i wychowawcze

• Zachowaj chronologię: położne sprzeciwiają się rozkazowi, niemowlę zostaje ocalone, dorosły Mojżesz zabija Egipcjanina i ucieka, później jest powołany. Nie przedstawiaj przemocy Mojżesza jako wzoru osobistego wymierzania sprawiedliwości. Dla młodszych wybierz opowieść o opiece nad dzieckiem.

• Odczytaj najwyżej kilka zdań z wybranego fragmentu. Resztę opowiedz własnymi słowami i zakończ prostą czynnością. Unikaj sprawdzianów pamięci oraz trudnych scen.

• W przypadku rozmowy o prześladowaniu skup się na prawie do pomocy i bezpieczeństwa.

• Wj 1:15–21 opisuje postawę położnych Szifry i Pui; to ważne postacie oporu wobec rozkazu zabijania dzieci. Ich imiona są w tekście, podczas gdy matka i siostra Mojżesza w Wj 2:1–10 nie są jeszcze nazwane.

• Wj 2:1–10 obejmuje uratowanie niemowlęcia i wychowywanie go na dworze faraona; zabicie Egipcjanina i ucieczka Mojżesza są w Wj 2:11–15. Nie opowiadaj o tych zdarzeniach jako jednym epizodzie.

• Wj 3:1–12 opisuje powołanie Mojżesza przy płonącym krzewie, a Wj 4:10–17 jego obawy związane z mówieniem. Starsze grupy powinny sięgnąć po te fragmenty, ponieważ tytuł lekcji dotyczy również powołania.

• Biblijna narracja wskazuje ucisk, rozkaz władcy, działania konkretnych kobiet i przyszłą rolę Mojżesza. Nie przedstawiaj skomplikowanych faktów o chronologii Egiptu jako historycznie rozstrzygniętych.

• Historia oporu wobec rozkazu krzywdzenia dzieci nie upoważnia uczniów do podejmowania samotnej konfrontacji z przemocą; potrzebna jest pomoc odpowiedzialnych dorosłych i właściwych służb.

• Nie omawiaj rozkazu faraona dotyczącego zabijania dzieci. Nie inscenizuj pozostawiania niemowlęcia bez opieki.

• Nie opisuj przemocy wobec niemowląt najmłodszym dzieciom. Żadne dziecko nie musi ujawniać doświadczenia krzywdy. Kieruj je do bezpiecznych dorosłych.

• Dzieje narodzin Mojżesza (Wj 2:1–10), opór położnych (Wj 1:15–21) i powołanie (Wj 3–4) to odrębne wydarzenia. W starszych grupach uwzględnij wszystkie adekwatne fragmenty.

• Uwagi do interpretacji i bezpieczeństwa: Zachowaj chronologię: położne sprzeciwiają się rozkazowi, niemowlę zostaje ocalone, dorosły Mojżesz zabija Egipcjanina i ucieka, później jest powołany. Nie przedstawiaj przemocy Mojżesza jako wzoru osobistego wymierzania sprawiedliwości. Dla młodszych wybierz opowieść o opiece nad dzieckiem.

Kontynuacja w domu

Porozmawiajcie, dlaczego nad wodą zawsze trzeba być blisko dorosłego.